

Podolski, Jan

Skład Towarzystwa Naukowego Warszawskiego : (kadencja (1995-1997) : Wspomnienia pośmiertne : Henryk Stamatello (1901-1997)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 60, 74-75

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Napisał kilka monografii o islamie, w których szczególnie nacisk kładł na kwestię prawa muzułmańskiego i teorii państwa. Tłumaczył dzieła klasycznej literatury arabskiej na polski (filozofia, historiografia), jest pierwszym w Polsce tłumaczem Koranu z języka arabskiego (1985, 1997).

Światową renomę zyskał sobie jako autor prac dotyczących recepcji dzieł greckich w świecie arabskim (współpracował z prof. M. Plezią).

Profesor Bielawski wychował kilka pokoleń arabistów i islamistów. Spośród jego uczniów wywodzi się znaczna część pracowników polskiej dyplomacji w świecie arabskim, wielu dziennikarzy zajmujących się islamem, a także pracownicy naukowcy polskich uczelni i ośrodków badawczych.

HENRYK STAMATELLO

(1901–1997)

W dniu 8 lipca 1997 zmarł w Warszawie profesor Henryk Stamatello, wybitny specjalista z zakresu budownictwa podziemnego i geotechniki, niestrudzony zwolennik budowy metra. Urodzony 29 listopada 1901 roku w Siedlcach, ukończył w 1927 r. Wydział Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej. Doktoryzowany w 1955 r., otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego w latach 1957 i 1967. W okresie 1928–1938 r. pracował w Dyrekcji Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy. Od roku 1936 do 1939 był zatrudniony w pracowni geotechnicznej Biura Studiów Kolei Podziemnej, gdzie zajmował się metrem warszawskim. W okresie okupacji i po wojnie do 1947 r. powtórnie związał się z M. P. W i K. w Warszawie. Od roku 1947 był jednym z budowniczych Trasy W-Z. Zawsze stawał w pierwszych szeregach w walce o poprawę i przebudowę układów komunikacji w stolicy. Ufał, że tylko budowa komunikacji podziemnej może zapewnić Warszawie właściwe rozwiązanie. Profesor Stamatello był zwolennikiem metra płytkiego, chociaż w latach pięćdziesiątych naszego stulecia budował metro głębokie. Pracując w Metroprojekcie a następnie w Zarządzie Budowy Metra, dzielił się z młodszymi kolegami swą wiedzą i doświadczeniem szczególnie z zakresu budownictwa podziemnego. Wychował wiele roczników inżynierów specjalizujących się w budowie obiektów podziemnych. Był inicjatorem szkolenia ludzi nowej specjalności – budowniczych metra. Dzięki swej wiedzy i bogatemu doświadczeniu cieszył się ogromnym autorytetem.

Profesor Henryk Stamatello był autorem szeregu publikacji z zakresu geotechniki i budownictwa podziemnego. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Zasługi za udział w wojnie

1918–1920 roku, Złotą Odznaką Odbudowy Warszawy oraz Złotą Honorową Odznaką „Za Zasługi dla Warszawy”.

W roku 1972 przeszedł na emeryturę. Po podjęciu w roku 1982 przez Rząd uchwały o rozpoczęciu budowy metra został powołany, jako wybitny specjalista, na członka Rady Naukowo-Konsultacyjnej przy Generalnej Dyrekcji Budowy Metra. Funkcję tę pełnił do ostatnich dni swego życia.

Jan Podoski

KAROL WAJS (1924–1997)

4 sierpnia 1997 roku nieoczekiwanie zmarł w Warszawie prof. dr hab. inż. Karol Wajs, wybitny uczonek, związany przez prawie całe życie zawodowe z Instytutem Elektroniki w Warszawie. Człowiek o wielkiej erudycji, imponujący szerokim zakresem wiedzy. Wybitny specjalista w dziedzinie zautomatyzowanych elektrycznych układów napędowych. Rozwiązywał trudne problemy, których nikt inny rozwiązać nie potrafił.

Był znanym publicystą technicznym. Jego publikacje można znaleźć w wielu czasopismach, ale przede wszystkim w „Pracach Instytutu Elektrotechniki”, „Przeglądzie Elektrotechnicznym” i „Wiadomościach Elektrotechnicznych” a także w „Horyzontach Techniki” oraz w „ZNAKu” i „Więzi”. Jego szczególnym wkładem do polskiego piśmiennictwa technicznego były, oprócz artykułów oryginalnych, artykuły przeglądowe i krótkie relacje z lektury obcych czasopism naukowo-technicznych (w językach: niemieckim, francuskim i angielskim), zawarte w rocznikach PE i WE (1981–1997), nawet po kilkadziesiąt pozycji rocznie. Dowodzi to głębokiego zainteresowania techniką i systematyczności Jego pracy na tym polu.

Profesor Karol Wajs miał także w swoim dorobku publikacje książkowe: *Zakłócenia w układach napędowych* (PWN 1969), *Metody identyfikacji elementów napędowych* (PWN 1970), *Linie pierwiastkowe w automatyce. Problemy i zastosowania* (WNT 1973). Za tę ostatnią książkę uzyskał wyróżnienie ministra